

Hodnocení evangelizace

Texty na tento týden

2K 13,5–10; Žd 10,24.25; Dt 10,12.13; 1K 9,24.25; Zj 14,6.7

Základní verš

„Sami sebe prověřujte, přesvědčujte se, zda jste sami ve víře. Nepoznáváte sami na sobě, že je ve vás Ježíš Kristus? Pokud ne, pak jste ovšem selhali.“ (2K 13,5; B21)

Často se při hlásání evangelia spokojíme s minimálními výsledky, přestože bychom mohli dosáhnout mnohem silnějšího vlivu, kdybychom své předchozí svědecké a evangelizační úsilí zhodnotili a kdybychom dovolili, aby naše zjištění ovlivnila naše budoucí nasměrování a způsoby práce.

Někdy investujeme obrovské finanční částky do evangelizačních programů, které přinášejí minimální výsledky. Je však nutné dodat, že úplné výsledky jakéhokoli programu či akce ve skutečnosti neznáme, protože se můžeme zaměřit pouze na hmatatelné výsledky (jako je počet pokřtěných lidí) a netušíme, do jaké míry se podařilo „zasít semeno“ evangelia. Přesto je však nutné, abychom hodnotili – a to tak, že budeme posuzovat, ale přitom se vyvarujeme odsuzování.

Tento týden budeme uvažovat o hodnocení jako o biblickém principu a zkoumat, jaký význam má hodnocení jako nepřetržitě probíhající proces v životě dnešních sborů.

Proč hodnotit?

⁵Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledáže jste před ním neobstáli! ⁶Doufám, že poznáte, že my jsme obstáli. ⁷Modlíme se k Bohu, abyste neudělali nic zlého – nejde nám o to, aby se ukázalo, jak my jsme obstáli, ale abyste vy činili to, co je správné, i kdybychom my neobstáli. ⁸Vždyť nic nezmůžeme proti pravdě, nýbrž jen ve jménu pravdy. ⁹Radujeme se, kdykoli vy jste silní, i když my jsme slabí. Za to se také modlíme – za vaši nápravu. ¹⁰Píšu vám to proto, abych, až přijdu, nemusel být přísný na základě pravomoci, kterou mi přece Pán dal k budování, nikoli k boření.

(2K 13,5–10)

Osobní studium

K hodnocení dochází, ať už si to uvědomujeme nebo ne. Hodnotíme každou sobotu a každé veřejné shromáždění. Hodnotíme obsah, srozumitelnost, a dokonce i délku kázání a ti, kdo se účastní veřejných shromáždění, očekávají vysokou úroveň profesionality. Kdekoli a kdykoli lidé něco očekávají, dochází k hodnocení. Ačkoli nemůžeme poukázat na žádný konkrétní text v Bibli, v němž by se něco „oficiálně“ hodnotilo, je zřejmé, že hodnocení bylo důležitou součástí života rané církve. Texty, které se týkají hodnocení, jsou například 1Tm 3,1–13; 1K 11,28; 2K 13,5.6.

Jestliže Boží slovo stanoví nějaké měřítko, očekává nebo předepisuje určité jednání nebo něco příkazuje, tak cokoliv pak děláme, budeme také hodnotit. Když hodnotíme, klademe si velmi důležité otázky: Jak si vedeme v této konkrétní službě? Jak bychom věci mohli dělat lépe?

Ze skutečnosti, že Pavel stanovil v 1Tm 3,1–13 pro diakony a starší určité předpoklady, vyplývá, že mělo dojít k jakémusi hodnocení. Šlo o hodnocení způsobilosti pro dané postavení a také o hodnocení celé jejich služby.

Jako Božím služebníkům nám byla svěřena nesmírně cenná pravda evangelia. Uvážíme-li, že se má poselství evangelia rozšířit do celého světa (Mt 28,19.20), nemělo by nás překvapit, že i Bůh má svůj hodnotící postup. Bůh má zájem na postupu díla, jež svěřil těm, kteří odpověděli na jeho výzvu spolupracovat s ním na záchraně lidí.

Aplikace

V 2K 13,5 je napsáno: „Nepoznáváte sami na sobě, že je ve vás Ježíš Kristus?“ (B21) Co říká tento text tobě osobně? Jak ho můžeš vztáhnout sám na sebe? Co dokazuje, že Ježíš Kristus je v tobě?

Poznámky

Hodnoťte laskavě

24Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. 25Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.

(Žd 10,24.25)

Osobní studium

Přestože má hodnocení řadu výhod, jsou s ním spjaté i nástrahy, kterých si musíme být vědomi a jichž se musíme vyvarovat. Jsme-li při hodnocení přehnaně aktivní a soustředíme-li se převážně na negativní věci, je možné, že vytvoříme kritické ovzduší, čímž odradíme a zmenšíme potenciální skupinu spolupracovníků. Aby lidé nevnímali naše hodnocení jako kritiku, musíme k němu přidat i upřímnou pochvalu. Ano, většinou zapomínáme chválit své spolupracovníky, a to zvláště ty, kteří konají službu, kterou si zvolili, už hodně dlouho. Je na ně vždycky spolehnout a vždycky plní své povinnosti, takže jsme si zvykli očekávat, že se na ně vždy budeme moci spolehnout, že své úkoly splní. Hodnocení je pro vás příležitostí, kdy můžete tyto lidi pochválit.

Apoštol Pavel musel při mnoha příležitostech uvádět sbory nebo jednotlivce na pravou míru v záležitostech postojů, chování či věrouky (Sk 16,1,2; Ř 16,1; 1K 11,2; Fp 4,14). Z toho vyplývá, že docházelo k nějakému hodnocení. Ale kdykoli Pavel mohl, také chválil lidi za to, že zachovali věrnost Bohu nebo poctivě vykonali určitou službu.

Verše v Žd 10,24.25 jsou víc než jen doporučením. Důrazně nás napomínají, abychom svůj duchovní růst a rozvoj vzájemně brali vážně. Máme-li přemýšlet o tom, co Bůh od našeho křesťanského života vyžaduje, a je-li také nutné, abychom posuzovali, v jakém bodě zkušeností se každý z nás nachází, pak z toho rovněž vyplývá, že když budeme projevovat „zájem jeden o druhého“, budeme se vzájemně řádně hodnotit.

Aplikace

Přemýšlej o tom, jak povzbudivé je, když tě někdo pochválí – buď prostě za to, jaký jsi jako člověk, nebo za tvou službu. Je úžasné, čeho lze dosáhnout pouze několika jednoduchými slovy! Jaký je tvůj postoj k druhým? Máš sklon druhé kritizovat, nebo chválit? Pokud platí první z uvedených možností, jak můžeš tento negativní povahový rys změnit?

Poznámky

Co žádá Hospodin

¹²Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, ¹³abys dbal na Hospodinova přikázání a nařízení, která ti dnes udílím, aby s tebou bylo dobře.

(Dt 10,12.13)

Osobní studium

Podobnou myšlenku nacházíme i v jiných částech Starého zákona: „Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem“ (Mi 6,8).

„Tyto rady opakovali Boží služebníci vždy, když se náboženství stávalo formálním a lidé přestávali být k sobě navzájem milosrdní. Když se Krista jeden zákoník zeptal: ‚Mistře, které přikázání je v zákoně největší?‘, odpověděl mu: ‚Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.‘ To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘ (Mt 22,36–39) Tento jasný výrok bychom měli přijmout jako Boží vůli pro nás. Měli bychom využít každé příležitosti a s lidmi, kteří jsou ztrápení a utlačováni, jednat milosrdně, citlivě a slušně jako správní křesťané. Pokud nemůžeme udělat víc, měli bychom těm, kteří neznají Boha, alespoň dodat naději a odvahu.“ (OSU 125.126; PK 327)

Aplikace

Co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Prožíváš ve svém životě opravdové křesťanství, nebo v něčem pocítuješ určitý formalismus či pokrytectví? Co můžeš udělat pro to, abys plně následoval Krista?

Poznámky

Duchovní růst

²⁴Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! ²⁵Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný.

(1K 9,23.24)

Osobní studium

Je jasné (nebo by alespoň být mělo), že nám nejde jen o to, abychom naplnili sbor lidmi. Chceme jej naplnit lidmi, kteří rostou ve vztahu s Ježíšem. Abychom lidi mohli přivádět ke Kristu, musíme nejprve my žít život s Ježíšem a růst ve vztahu s ním.

Při hodnocení vlastní duchovnosti bychom k sobě měli být velmi otevření. Měli bychom se ptát, kde stojíme na své duchovní cestě. Při posuzování zkušeností druhých musíme být opatrní. Zároveň bychom měli – a zvláště se to týká jednání s novými členy – laskavým a láskyplným způsobem pomáhat pochopit, jak důležité jsou pro jejich duchovní růst takové věci, jako je modlitba, studium Bible a poslušnost.

Apoštol Pavel v 1K 9,24.25 přirovnává duchovní růst k běžeckému závodu. Ellen Whiteová k tomu poznamenává: „Přestože účastníci starobyklých her zapřeli sami sebe a podrobili se tvrdé kázni, ještě neměli zajištěné vítězství. ‚Nevíte snad, ptá se Pavel, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu?‘ (1K 9,24) Jakkoli horlivě a usilovně se závodníci snažili, cenu mohl dostat jen jeden z nich. Jen jediná ruka mohla uchopit vytoužený věnec. Někteří možná vynaložili veškeré své síly na to, aby získali cenu. A když už vztahovali ruku, aby si ji vzali, v posledním okamžiku sáhl po vytouženém pokladu někdo jiný. V křesťanském zápase se něco takového stát nemůže. Žádný, kdo splní podmínky závodu, nebude na jeho konci zklamán. Každý, kdo bude upřímný a vytrvalý, zvítězí. Nejde zde totiž ani o závod nejrychlejších, ani o boj nejsilnějších. Korunu věčné slávy může získat ten nejslabší věřící stejně jako ten nejsilnější. Všichni, kdo v moci Boží milosti uvedou svůj život do souladu s Kristovou vůlí, mohou zvítězit.“ (PNL 180; AA 313)

Aplikace

Kde se nacházíš na své „duchovní cestě“? Jak běžíš svůj životní závod?

Poznámky

Hodnocení růstu sboru

‘Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ‘Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,6.7)

Osobní studium

Věříme, že církev adventistů povstala v konkrétní době dějin naší země jako součást Božího plánu zvěstovat evangelium světu. Jinými slovy, existujeme proto, abychom získávali lidi pro Boží království.

Hodnocení našeho počínání je jednou z metod, jak můžeme co nejučinnějším způsobem plnit náš úkol (Zj 14,6.7). Jakékoli hodnocení činností sboru by mělo být posouzením toho, jak evangelizační činnost ovlivňuje růst sboru. Jak nám to, do čeho jsme zapojeni, pomáhá dosáhnout našeho cíle?

Evangelia obsahují četné odkazy na Ježíšova kázání jako na jeden ze způsobů získávání lidí pro Boží království (Mt 6,33; 10,7; 24,14; L 4,43). Ježíš kázal, že se přiblížilo Boží království. Káral náboženské vůdce, že toto království před lidmi zavírají a znesnadňují jim do něj přístup. Vyslal také své učedníky, aby kázali o Božím království. Je zřejmé, že hlavním cílem Ježíše, apoštolů a církve bylo a je získávání lidí pro Boží království.

Zprávy o počtu lidí, kteří se při různých příležitostech přidali k církvi, a o zakládání sborů mezi pohany jsou důkazem, že se hodnotilo, do jaké míry církev dosahovala cíle, jímž byl růst Božího království.

Aplikace

Ježíš pronesl velice působivý a přímočarý výrok, že pokud nejsi s ním, jsi proti němu (Mt 12,30), pokud neshromažďuješ s ním, rozptyluješ. Shromažďuješ, nebo rozptyluješ?

Poznámky

Podněty k zamyšlení

Jak vyzvat druhé, aby se zapojili do služby

At' už právě zahajujete nějakou službu, nebo hodnotíte tu, která již probíhá, zde je několik doporučení, jak ji můžete rozšířit tím, že do ní zapojíte co nejvíce spolupracovníků:

Projděte vše, co se týká jednotlivých aspektů služby, do které se pouštíte, a zjistěte, kolik spolupracovníků by se do ní mohlo zapojit.

Určete důležité oblasti a sežeňte klíčové osoby, které by mohly vést týmy spolupracovníků.

Vypracujte dosti podrobný písemný přehled všech aspektů služby. Využijete ho, až budete tvořit týmy spolupracovníků.

Pravidelně podávejte zprávu celému sboru. Když členové uvidí, že je evangelizace činností místního sboru, ochotněji se do ní zapojí.

Pořádejte pravidelné schůzky týmu. Je důležité chválit členy týmu a hodnotit pokroky. Pokládejte otázky: Jak jsme si vedli? Jak se nám daří? Jak bychom měli postupovat dál?

Otázky k rozhovoru

- 1. Kdy a jak překračujeme hranici mezi hodnocením a vynášením oněch soudů, před kterými nás varuje Písmo?*
- 2. Zamyslete se nad službou, která právě probíhá ve vašem sboru, a navrhněte vhodné metody hodnocení programů a akcí.*

Poznámky